

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Η' ΛΟΥΚΑ)

Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πα τριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620)·
Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

ᾠχος πλ.β'. Ἐωθινὸν α'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.β' Βου

Η^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^ϛ ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^ϛ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ϛ ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ϛ

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ.β' Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρωθησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ἀπολυτίκιον ἤχος πλ' α' Γα ρ

Εν τη υ πο μο νη σ ε κτη σω τον μι σθον σ
 Πα α τε ρ Ο σι ε ταις προ σευ χαις α δι α
 λει πτω ε γ καρ τε ρη σας τω χς α γα πη σας και
 τω τοις ε πα αρ κε ε σας α λα προ σβευ ε Χρι
 στω ω θε ω Ι ω αν νη ε λε η μων μα
 κα ρι ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Πα ρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δει ξασως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τη ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρυ μμε νας
α πο στο λας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α

η Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπου
ρον σε νομιιιζουσα ελεγε που εκρυ
ψαστην αιωνιον ζωην που εθηκαστον επι
θρονου Χερουβιμοι γαρ του ουου τον φυλασσοντες
απο του φοοβου απενεκρωθησαν η τον Κυ
ριον μου δοτε μοι η συνεμοι κραυγασατε ο εν
νε κροισκαι τες νε κροες αναστησας δοξα ασοι οι

Και νυν. Θεοτοχίον.

Οτην ευλογημενην καλεσας σου Μητερα
ηλθες επι το παθος εκουσι αβουλη λαμψας εν τω
σταυρω αναζητησαι θελων τον Αδαμ λεγων
τοις Αγγελοις συγχααρητε μοι οτι ευρεθη η
απολομενη δραχη ο παντα σοφωσικονομη
σας δοξα σοι οι

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Ϟ

Ηζωη εν τω ταφωα νεκειτο και σφραγισεν

τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ^ε

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε ^ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ε α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
της ^Δ του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
μων φω τι σας τους εν σκο τει ^ε

Και νυν. Θεοτοχίον.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω ^ε και
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μω ων ^ε

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Των Αγγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα^{u q} τσ θα να α
τσ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι^{v' u} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{u q} ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παν ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θη σαι προς το μνη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^{v' 22} Α λλη λσ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^{v' 22} Α λλη
λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ευλογητοος ει Κυυριι ε διδα
ξοοοον με ταα διιι και ω μα ταα α
α σϛ

Τωωων Αα γγε εε λωων οδη η
ημος κα τε πλαγη ορωων σε ε εν νε ε
κροιοι οι οισ λογι σθεε εε ντα τϛ θα να
τϛ δε ε Σωωωτερ τη ην ιι σχυυ υ υν
κα θε λοοοο ντα και αι συν εε α αυ
τω τον Αδαμ ε γει ει ρααα ντα
και εξ αδπααα ντας εε λε ευ θε ρω ω
ω σααα ντα

Ευλογητοος ει Κυυριι ε διδα
ξοοοον με ταα διιι και ω μα ταα α
α σϛ

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως

τοιους δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κιρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^υ₉ ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ^υ₉ ο Σω τη η η ροι ε ξα νε ε ε στη η τξ

μνη η η μα α α τος ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

Λ ι ι α αν προ ω ω ι ^υ₉ μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α

σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ^υ₉ αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ^υ₉ θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θσ σ σ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Γι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θεε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ

σϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πως

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι ι α A
λλη λσ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι ι α A
λλη λσ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...
***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου
συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Δι-θ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου λο γε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ει
τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι
ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω ^ε

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε
Ἀντίφωνον Γ'.

O ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε
ροι και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

E ν α νο μι αις χει ρα σ αυ των ο των δι και ων
κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρ ουκ εκ τει νει ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νασ των
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο περ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

K υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και
ελθε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και
ελθε εις το σωσαι ημα ^αας ^α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^α Δι-θ

Παα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^α

Παα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^α

Αι νε σαα τω πνο η η η ^α πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ^α

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀπο τῆς ἀνομίαι

ας μου **Δ** και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μου καθαρίσον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν

τος **Δ**

Σοι μὲν ἠμαρτόν μου **Δ** και τὸ πονηρὸν ἐ

νώπιόν σου ἐποίησα **Δ** ὅπως ἀδική

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνηλθὼν **Δ** και ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας **Δ** τα ἀ

δηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιωσιν σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την ανησυχωσιν μου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
 θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ν ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μ

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἅγιος Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἅγιος Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ἅγιος εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην
 Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ' Ὁδῇ. Ἰωσήφ.
Ὁδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ δι' αἰῶνος αἰεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Ὁ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρίν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυσσεν καὶ σαρκός, φανεῖς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἕχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσεν, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῖος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐπρεπῆς ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι ἀξιόγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικᾶς ἀναφέρων, ἱεράς θυσίας τε τῷ πανοικτίρμονι.

Δόξα.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχέυσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀστέγους συνῆξας, πληρωτῆς προστάξεων, θείων γενόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολήν, εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών, εὐσυμπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε· διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, ἀγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτὴρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (9ης Νοεμβρίου).

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ IB΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐλεήμονος. (~†616-620)

Στίχ. Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,

Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτη Ἐλεητής.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας ἄρχοντος υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρός, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, ἐπεὶ τὸν βίον ἢ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς καὶ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτον Ἡρακλείῳ τῷ βασιλεῖ αἰτησαμένου. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθείς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένη ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προστιθέντων γνώμη κακούργῳ τινῶν τῷ Ἅγιος Ἀθάνατος, τό, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλὰ καὶ πλείστα πεποικῶς θαύματα καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀφθόνως καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβὼν καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις, αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ. (†451)

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νείλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν

Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανών, Νείλος μέγας.

Οὗτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, ἔπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σεμνῇ δὲ γυναικὶ συζευχθεὶς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκόν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς τῆς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνώσαι· μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νείλος, τὸ Σίναιον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατεληφώς, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς θείας δὲ καταξιωθείς ἱερωσύνης καὶ λόγους ἀσκητικὸς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθείς, δυνάμει λόγου καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθείς πλείστα καὶ πολλοὺς τῷ θεῷ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δέ, ὡς φασιν, αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἐτέρων ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπισκόπου Φραγγίας. (~†397)

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου, Μαρτίνε·

Ὅν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστάς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγός, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὄνειρους, ἐκ θείας ἐπιφανείας, θάρσος λαβὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελία, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβάλων, πάντας ἐτροπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχῶν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῶ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, προσῆλθεν αὐτῷ τις προσαίτης· καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιομένῳ συμπαθήσας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρήξας ἐπέδωκε· ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· «Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοὶ νίκην». Ἄνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας Γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας καὶ περιστερὰν ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδεομένου βοήθησιν τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτήν, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποικῶς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀχιᾶ. (†960 π.Χ.)

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιᾶ, πρὶν τεθνάναι,
Ἰεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Σηλώμ, ἐκ πόλεως Ἡλεί, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ πάλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἤλεγξε τὸν Ἰεροβοὰμ, ὅτι δόλω πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζευγὸς βοῶν πατούντων τὸν ναδὸν καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ὃν περ ἐλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθανῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς Σηλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, ἐπισκόπου Ταρακίνης ἐν Ἰταλίᾳ. (8' αἰ.)

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτίνος,
Εἴληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας, ἐπίσημος τῷ γένει καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυριοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη· καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσιν, ρίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. Ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίνῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξῆστραψεν, ὥστε πρόην μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχοι αὐτὸν ἐνὶ περιβολαίῳ σκέπεσθαι καὶ ῥιγοῦντα θεάσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενόν ποτε, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων χρεωστεῖσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίνων σταθμόν, ἐκείνον μὲν ἀνέστησε· τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν

ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θεαρέστως, καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζεβινᾶ, Γερμανοῦ, Νικηφόρου καὶ Μαραθοῦς τῆς παρθένου. (~†286-305)

Στίχ. Εἶφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,
Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἦν τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς· ὁ δὲ Νικηφόρος καὶ Ζεβινᾶς καὶ Γερμανός, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ καὶ τὸν Χριστὸν παρῶρησία ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαραθῷ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὔσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδοται, καὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρσακίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ἐχαιρεν Ἀρσάκιος εἰς ξίφος βλέπων,
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἦν βλέπων καὶ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Λέοντος τοῦ Στυππῆ. (†1143)

Στίχ. Ἐναερίους δαίμονας σοβεῖ Λέων,
Βίου ἐξελθὼν ὡς λέων ἐκ καλάμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ ἐκ Κυνουρίας, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος καὶ μυροβλύτου γενομένου. (†1651)

Στίχ. Ὁ Νείλος ὠφθη οὐχὶ ὕδωρ ἐκχέων,
Μύρον δὲ εὐπνουν, οὗ μυρεψὸς ἡ χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Σάββα τοῦ Νιγδελῆ καὶ Σαμολαδᾶ, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1726)

Στίχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν, Σάββα Μαρτύρων κλέος,
Χριστῷ συνάπτη τῇ κεφαλῇ τῶν ὄλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικολάου, ἐκ τῆς ἐνορίας Ἐξ Μαρμάρων, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1732)

Στίχ. Νικᾶς τὸν ἐχθρὸν τῇ ἀθλήσει σου, μάκαρ,
ᾧ Νικόλαε, καὶ βραβεῖα λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς φρικτῆς θαυματουργίας ὑπὸ τοῦ θείου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ, ἐν ἔτει ραφικ' (1716) τελεσθείσης, ὅτε διὰ πυρὸς καὶ ὀλέθρου μεγίστου ἐκώλυσε τοὺς παπιστάς, οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ ἄλτάριον, ἧτοι θυσιαστήριον, ὡς κακοβούλως καὶ μοχθηρῶς καὶ δολίως ἠβουλήθησαν. (†348)

Στίχ. Ὡς πάλαι τῆς πίστεως πρόμαχος καὶ προστάτης,
Καὶ δι' αἰῶνος προμαχεῖ ὁ θαυμαστὸς Σπυρίδων.

Διέσωσε δὲ ἐν λεπτομερείᾳ τὸ γεγονός διὰ τῆς ἱερᾶς γραφίδος

αὐτοῦ ὁ ἐν ὁσίοις κολλυβᾶς Ἀθανάσιος ὁ Πάριος, ἐπονομάσας τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ «οὐρανοῦ κρίσις».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τοῦ θαύματος τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων ἐν Ἀταλάντῃ, ὅτε, τῆς ἱερᾶς αὐτῶν εἰκόνας κομισθείσης ἀπὸ τῆς ὁμωνύμου μονῆς εἰς τὴν πόλιν κομισθείσης, κατέπαυσαν τὸ θανατικὸν τῆς γρίππης. (1918)

Στίχ. Τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων εὐσυμπάθητος χάρις
Σώζει λαὸν εὐσεβῆ ἐκ λοιμοῦ Ἀταλάντης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου φάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μα και πλη ρω θη σε ται
Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων
και α σωγη θε μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
πτη ει σο δω σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην ^{B8} α νε ξι χνι α ςον θει αν β8 λην ^{ε7} της
 εκ της Παρ θε ε ν8 8 σαρ κω σε ως ^{ε7} σ8 τ8 υ ψι
 στ8 ^{π9} ο ο προ φητης Αβ βα κ8μ ^{ε7} κα τα νο ων ε
 κραυγα ^{ε7} α ζε ^{B8} δο ξα τη δυ να μει σ8 Κυ ρι ε ^{ε7}

ὠδὴ ε'

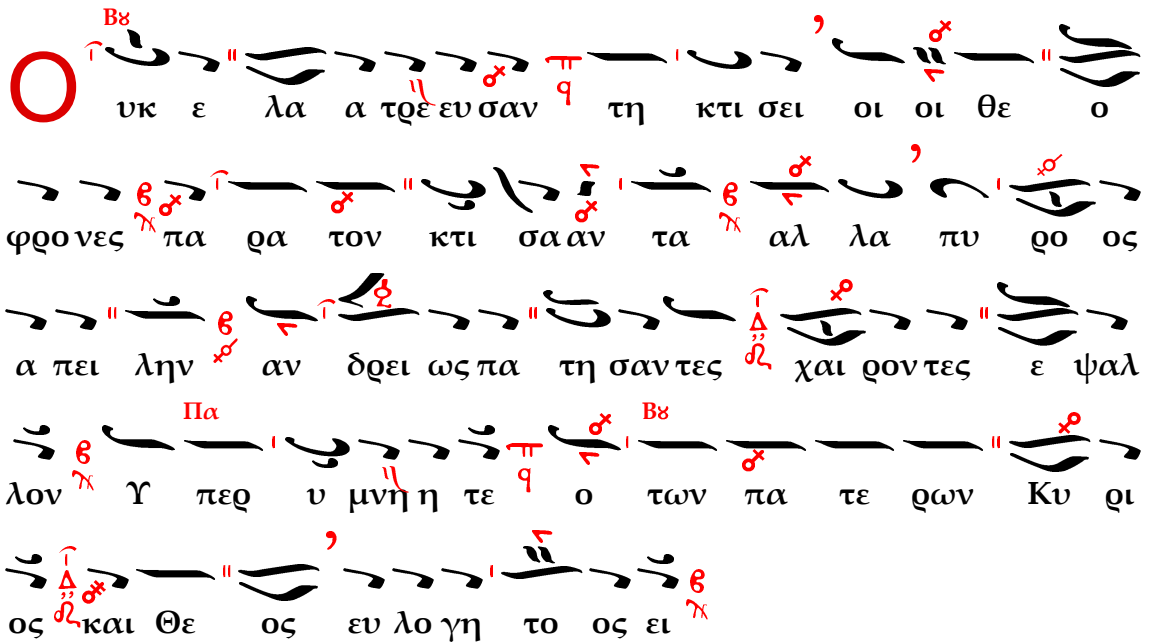
E ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει
 σο δω σ8 ^{Δι} συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ^{ε7} εν δον ει ση ηλ θες ^{Δι} εν τω να ω ω τ8
 Θε 8 ^{B8} ως περ κα θα ρω τα τος να ος ^{Δι} πα σι
 τοι οισ υ μν8 σι σε ^{ε7} σω τη ρι ι αν βρα βευ 8

σα ^{ε7}

ὠδὴ ς'

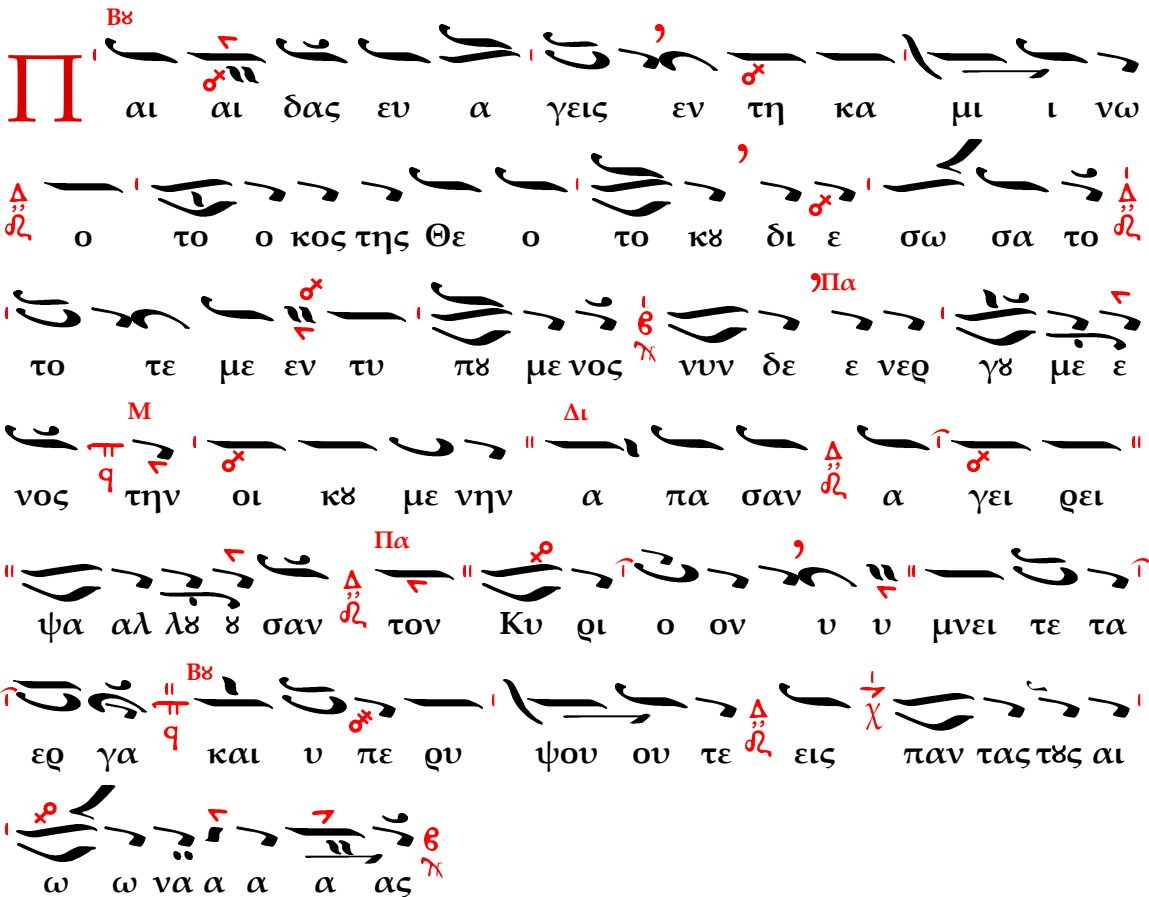
T ην ^{Πα} θει αν ταυ την και παν τι μον ^{π9} τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες ^{π9} της Θε ο ο μη τορος ^{B8} δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν ^{Δι} τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες ^{ε7}

ὠδὴ ζ'

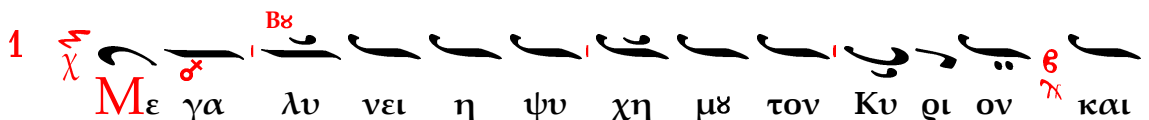

 Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτιστοὶ θεοφρονες παρὰ τὸν κτιστὰ ἀλλὰ πύροσ ἀπειλήν ἀνδρείως πατήσαντες χαιρόντες ἐψάλλον Ὑπερὺ μνητέο των πατέρων Κυριοσ καὶ Θεοσ εὐλογητοσ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

 Παιαῖδας εὐαγεις ἐν τῇ καμίνω ὁτοκος τῆς Θεοτοκεδιεσωσατο τοτε με ἐν τυπμενος νυν δε ἐνεργμε ενοσ τῆν οικμενην ἀπασαν ἀγειρει ψαλλῶσαν τὸν Κυριοον ὑμνεῖ τεταεργα καὶ ὑπερψουοτε εἰς παντας αἰωωνα α α α ας

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

 1 Μεγαλυνει η ψχη μτον Κυριον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τ ε ι δε γαρ α πο τ νυ μα

κα ρι ε σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Kα θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ

ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ εν τας εξα πε στει λε κε
ν8 ς5

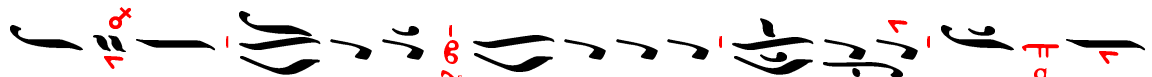
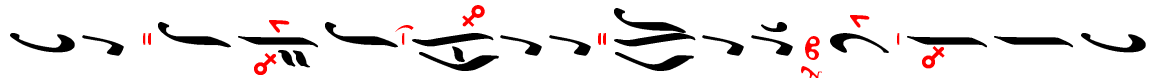
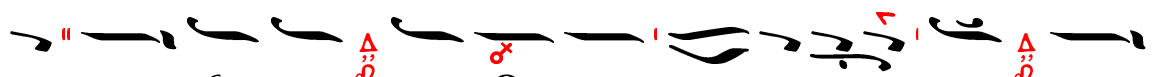

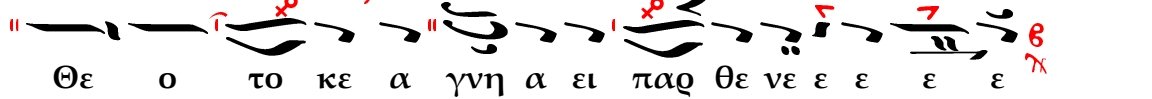
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δα χα μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα

 ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και

 βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε

 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

***

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι
 Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

T οις Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

Γα α λι λαι αι ασ πι στει Χρι στο ον θε α α σα
 σθαι λε γοντα ε ε ξ σι ι αν λα βειντων α νω ω
 και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα
 πτι ζειν ει εις το ο ο νο μα τς Πα α τρος ε ε θνη
 πα αν τα και τς Υι ς ς ς ς και Α γι
 ς Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μν σταις ω
 ως υ πε ε σχετο ε ω στης συ υν τε λει ει ας

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

Τον μι μη την φα νε ε ντα τς φι λοι κτιρ
 μο νος Θε ου υ μνη σω μεν Ι ω α αν νην ο
 πως χρε ω ων α πο κο πην και λυ σιν πλημ
 με λη μα των δι αυ του τυ χω ω μεν πα
 ντες

Θεοτοκίον.

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων των θλι βο με
 νων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ

θε νε Μη τη Κυ ρι σ αν τι λα βη μη και
ρου υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δοξα αυ

τη ε σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τσ

Ο^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α
 να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω
 ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
 τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
 λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ
 τδ

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
 σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω
 ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε
 ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
 ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η
 μας

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τϛ
Σ υν Πατρι και αι Πνευμα α τι Χριστον α α
 νυ υ μνησω ωμεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε
 εκρων και προς αυ τον ε εκ βο ο ω μεν συ
 ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α
 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα
Τ ρι η μερος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε
 εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται
 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η
 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου γ' εἰς δ'.
(Ζήτει αὐτὰ εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ).
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας στάθμη, κανὼν ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιίας τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ...

Στίχ. ζ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Χαίροις ὁ τῶν πεινόντων τροφεύς, τῶν δεομένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἢ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἢ τοῦ ἔλεους πηγῆ, καταπονουμένων ἢ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἢ ὄξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις. Πάτερ ὑπερουράνιε, ἰλέω σου ὄμματι, ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρωσ ἢ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμήν, τῶν ἁμαρτανόντων ἢ διόρθωσις, λειμῶν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιίας, ποταμὸς ὁ ἀένας, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν. Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥύόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑωθινόν Α'

Ἦχος ♯ Πα ρ

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ηχ μαλωτίζαι ὁ Α
δαμὰ νακεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νε νε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θάνατάτωται καὶ ἡ μεις ἐζωοποιήθημεν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βοῶ ὡ μὲν εὐλογητοῦς Χρι
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δο
οξα σοι

***

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα-Θ

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς
δοξα ἐν ὑ
ψίστοις Θεῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἡ ἐν ἄν
θρώποις εὐδοκία

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν μ ε τ ο υ
ποι ε ι ν τ ο θε λ η μ α α σ ο υ ο τ ι σ υ ε ι ο θε ο ς
μου

Ο τ ι πα ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς εν τ ω φ ω τ ι σ ο υ ο
ψ ο με θ α φ ω ω ς

Π α ρ α τει ν ο ν τ ο ε λε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ
σι σε

Α γ ι ο ς ο θε ο ς Α α γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι
ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ
μα τι

Κ αι ν υ υ υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς
των αι ω νων α μη η ν

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Α^{Πα} α α α γ ι ο ς ο θε ε ε ο ς Α α α α
γ ι ι ι ο ο ς Ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ς Α γ ι ο

 ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πά

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις

Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι

το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα

ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε

ε ε ε

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δι **Α** γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι
***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Ϡ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ἀπολυτίκιον ἦχος Γα ρ

Ε ν τη υ πο μο νη σε κτη σω τον μι σθον σε
Πα α τε ερ Ο σι ε ταις προ σευ χαις α δι α
λει πτως εγ καρτε ρη σας τς πτω χς α γα πη σας και
τς τοις ε πα αρ κε ε σας α λα πρε σβευ ε Χρι
στω ω τω Θε ω Ι ω αν νη ε λε η μων μα
κα ρι ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη ἡ μη δι και ὀ μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τδ Κυ ρι ὀ
Προ οδρο με ε α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ε
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι Δ τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τδ κο ο ο σμδ Δ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε Δ ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι π τον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μσ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ' ἕως κ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σου ρι σμα της δο ξης τσ Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γσ ς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε ς αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πσ ρα νι ο ο ος

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
 ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
 α α μιν

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε
 ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ
 υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον τοῦ Ἱεράρχου

(Ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῆς ιη' ἐβδομάδος τῶν ἐπιστολῶν).

Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ραν Γα φ

Τ ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τσ ο σι ι ξ αυ τσ

Τ ι α ντα πο δω σω μεν τω Κυ ρι ω πε ρι

παντωνων α ντα πε δω κεν η μιν

Τ ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τϑ ο σι ι ϑ αυ τϑ Γ 22

Χ Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως Δ 22 και εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι Γ 22

Τ ι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου Δ 22 ο θα να τος

τϑ ο σι ου αυ τϑ ϑ ϑ ϑ Γ 22

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(θ' 6-11)

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρωσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 113).

Ἦχος Παι

Α λλη λϑ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϷ Υ ψι στϷ
εν σκε πη τϷ Θε Ϸ τϷ ου ϱα νου αυ λι σθη η η
σε ε ε ε ται

Α λλη λϷ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ϱα α α λλη η λϷ Ϸ Ϸ
Ϸ ι̇ ι̇ α α

Χ Ε ϱει τω Κυ ϱι ω α ντι λη πτω ϱ μϷ ει και
κα τα φυ γη μϷ ο Θε ος μϷ και ελ πι ω ω ω
επ α α αυ το ο ο ο ο ον

Α λλη η λϷ ι̇ ι̇ α α α α Α λλη
λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ϱα α α
λλη η η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἡ Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (τ' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν

Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθη· τοῦτο ποίει καὶ ζήση. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Πά

Ο ι τα α α α α α α α α α α
Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ

ρι ι μνα αν

Ω Πα
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ Δι
αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

Πα
τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α

α Δ

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ Κε Μ Κε
υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ ^{Πα} υ ρ ι ε Ε λ ε η η σ ο ν

Π ^{Πα} α ρ α α σ χ ο ο Κ υ υ ρ ι ι ε

Π ^{Πα} α ρ α α σ χ ο ο Κ υ υ ρ ι ε

Π ^{Κε} α ρ α α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ε

Π ^{Δι} α ρ α α σ χ ο ^{Κε} Κ υ υ ρ ι ι ε

Π ^{Δι} α ρ α α σ χ ο ^{Πα} Κ υ υ ρ ι ι ε

Π ^{Πα} α ρ α α σ χ ο Κ υ υ ρ ι ι ε

Κ ^{Πα} α ι τ ω π ν ε υ μ α α τ ι ι ι σ ο

Σ ^{Πα} ο ι ο ι Κ υ υ ρ ι ι ε

Α ^{Πα} γ α π η σ ω σ ε Κ υ υ ρ ι ε η η ι ι

^{Κε} σ χ υ υ σ μ ο ^Μ ^{Κε} Κ υ ρ ι ο σ σ τ ε ρ ε ω μ α α α

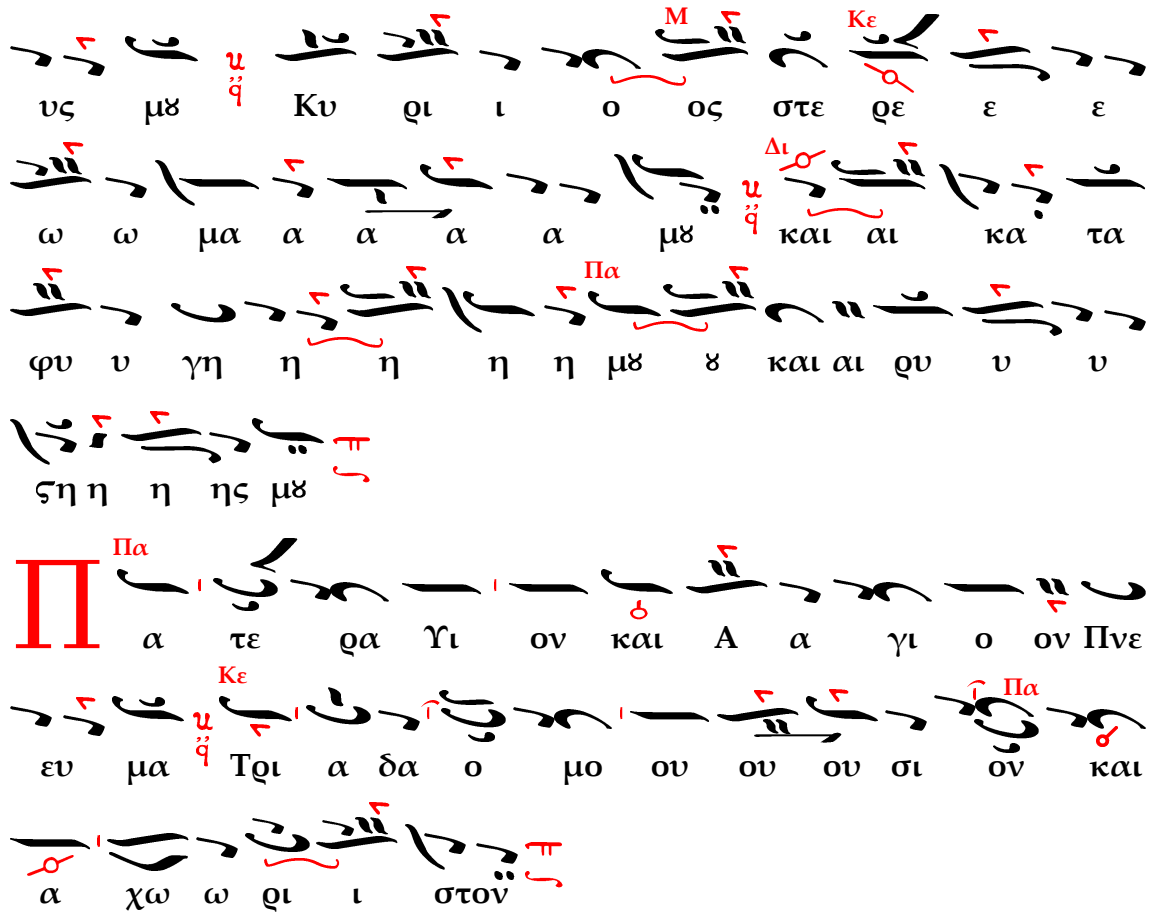
^{Δι} α α μ ο ^{Πα} και κα τα φ υ γ η η μ ο και ρ υ υ

^{Πα} υ σ τ η η σ μ ο

Ἔτερον ἄργον

Α ^{Πα} γ α π η η η σ ω σ ε ε Κ υ υ υ

^Μ ρ ι ι ι ι ε ε η η ι ι σ χ υ υ υ υ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

ⲉ

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης θυ σι ι αν
αι αι νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τϑ Πνευ μα α το ος σϑ

Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ

υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σϑ ω

σαν να εν τοις υ υ ψι ι ϑοις ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι

Κε Κυ ρι ι ι ϑ **Δι** Ω σα αν να α α α α εν

τοις υ ψι ι ι ϑοις

Α^{Πα} α α μη ην **Α**^{Πα} α α α μη ην

Σ ε ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε ε Ευ

λο γϑ ϑ ϑ ϑ μεν σοι ευ χα ρι στϑ ϑ μεν

Κυ υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α

α σθ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ια΄ και ιβ΄ Νοεμ. βιβ΄, ἀντεγράφησαν γ΄ Ὀκτ. βιγ΄.

Ἀφιεροῦνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον
καὶ Πρωτοφάλτην Ἀπόστολον Καλπακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πα ρ

A α ξι ι ι ο ο ον ε σιν ω ως α α
λη θω ω ω ως μα α κα α ρι ι
ζειν σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το
ο ο ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι
σον και πα να μω ω ω μη η η η τον και αι
μη η τε ε ε ρα α α α α τθ θ Θε ε
ε ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρθ
θ βι ι ι ι ι μ και ε εν δο ο ξο
τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι
τω ω ως τω ων Σε ε ρα α αφιμ την α
δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω

Κε
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 κς ς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Δι Πα
 Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. βιβ', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. βιγ'.
I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

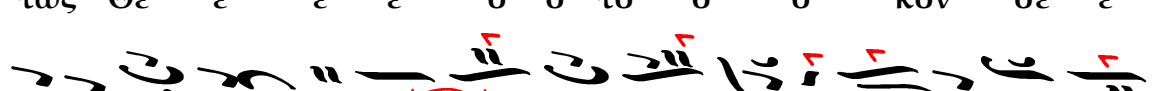
Δι Πα
A α ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η
 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε
 Πα Δι
 τη η ην Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην
 α ει μα α κα α ρι ι ςο ον και πα να α
 μω ω ω ω ω μη η η η τον και μη η
 Πα Δι
 τε ε ε ρα τς ς Θε ε ε ς ς ς
 Δι
 η η η η μων τη ην τι μι ω ω τε ε
 M Κε M Κε
 ρα αν τω ω ω ων Χε ρς ς βι ι ι μ και αι εν
 Πα
 δο ο ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω

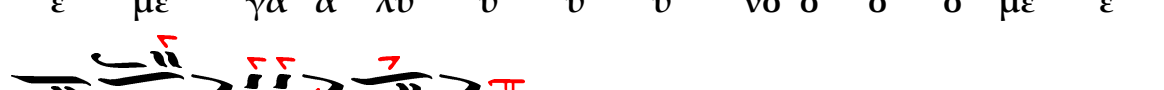

 ως τω ωων Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην ^{Κε}

^Μ α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ^{Κε} Θε ο ο ο ον

^Μ Λο ο ο γο ον τε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν ^{Κε} την ο ον

 τως Θε ε ε ε ο ο το ο ο κον ^{Πα} σε ε

 ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε

 ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐ' Δεκ. ,βι', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. ,βιγ'.

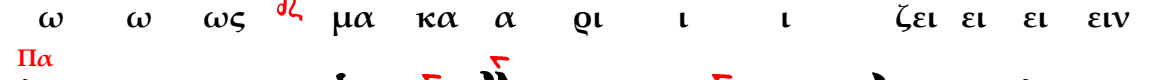
I.A.

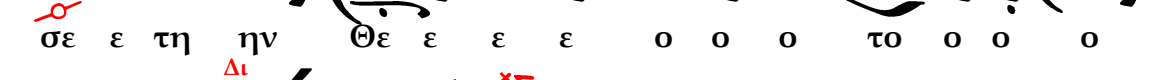
Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

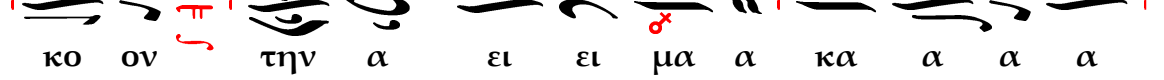
ἤχος Πα

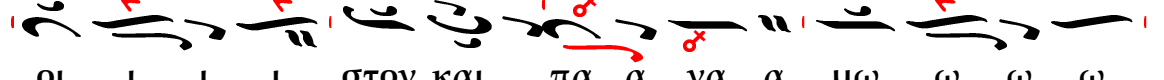

^{Δι} Α ξι ον ε στι ιν ω ως α λη θω ω

 ω ω ως ^{Πα} μα κα α ρι ι ι ζει ει ει ει ν

^{Πα} σε ε τη ην Θε ε ε ε ο ο ο το ο ο ο

^{Δι} κο ον την α ει ει μα α κα α α α

 ρι ι ι ι στον και πα α να α μω ω ω ω

 μη η η η η το ο ο ον και Μη τε ε

^{Πα} ε ε ε ρα τϛ ϛ ϛ ϛ θε ε ε ϛ ϛ ϛ

η μω ων την τι μι ι ω ω τε ε ε ε
 ρα αν τω ων Χε ρθ ς βι ι ι ιμ και
 εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α α αν
 α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ω ως τω ω
 ων Σε ε ε ρα φι ιμ τη ην α δι α
 φθο ο ο ο ο ο ρω ως Θε ο ον Λο ο γο ο
 ο ον τε ε ε κθ ς ς ς σα αν την ον
 τως Θε ε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ον
 σε ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ
 υ νο με ε ε ε ε εν

Ἄνωνύμου

Ἦχος Πα

Α Πα α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
 λη η η θω ω ως μα κρι ι ι ζει ει ν σε ε
 ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α

ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον
 και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου
 ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ
 και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α αν α
 συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
 φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε κου ου
 ου ου ου σα αν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο κoon σε με ε γα α
 λυ υ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (15' αἰών).

Ἦχος Πα

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

η η κη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η α
 α α α α α α α α α α α λλη η η
 η η η η η η α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ι α α ηα χα α α α α α α λλη η η η
 η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι η ι ι ι ι ι
 α λλη λϝ ϝ ι ι α α α α α α α α α
 α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Το ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος